

KURJER WARSZAWSKI

D. 16. Czerwca.

CZWARTEK.

ROK 1831.

N° 161.

WSPOMNIENIA.

Wejście wojsk Xtwa
Warszaw: w Sando-
mierskie 1809.

Jle święta sprawa Polski walczącej o niepo-
ległość obchodzi Ludy obce, stwierdzają co-
dzienne przykłady. Wczoraj otrzymaliśmy list
pisany z *Węgier*, którego tłumaczenie z nie-
mieckiego umieszczamy. „Generał walecznych
Polaków, *Dwernicki*, przybył do *Trenczyna*,
mieszkańcy uprzedzeni o tem wystali przeciw-
ko niemu deputacją i przyjęli go z muzyką i
okrzykami radości tak głośnej i serdecznej,
że Bohater niemógł się wstrzymać od łez roz-
czulenia. Przez krótkie chwile swego pobytu
u wód tych, był celem najwyższej troskliwo-
ści i szacunku. Z *Trenczyna* udał się do *Pisz-
czan*, gdzie zabawił przez kilka dni; mnó-
stwo osób zjechało się dla oglądania tego wa-
lecznego Generała. Następnie przybył do *Prez-
burga* gdzie z równym zapałem przyjęty; ca-
łe miasto iest w poruszeniu. Hrabia *Zapony*
dawał na cześć jego wielki obiad. Damy ze
wszystkich części *Węgier* przybywają dla wi-
dzenia czci godnego wojownika, obrzynają gu-
ziki od jego mundur i noszą je na szyi.“—
List wczoraj odebrany w *Warszawie* przez ie-
den z znacznych domów handlowych donosi o
zaburzeniu w *Kurlandji*; inny zapewnia że
Generał *Gietgut* przeprawił się przez *Niemen*
pod *Gietgudyszkami*, i gazeta *Hamburska*
twierdzi że już był pod *Jurborgiem*. — Wczo-
raj Dowódca Gwardji narodowej *Warszaw-
skiej* przedstawił officerów tejże Gwardji, Gu-
bernatorowi stolicy Generałowi *Rutje*. — Do-
szła tu wiadomość że w *Krakowie* rozstał się
z tym światem *Edward Rakiety* b. Sekretarz
Generały Kom: oświecenia. — Wczoraj w o-

kolicach *Mińska* słyszano kanonadę. — Listy
kupieckie donoszą że we wszystkich miastach
portowych papiery *Rosyjskie* bardzo spada-
ją. — Wczoraj w Izbie Poselskiej wniósł Poseł
Niemoiowski aby co do członków izby, w 3ch
częściach nastąpiła zmiana; tego wniosku nie-
przyjęto. Następnie przyjęto projekt dostar-
czenia dla wojska żywności. Minister skarbu
wymienił że żywność ma być dostarczana dla
145,000 osób wojskowych i 30,000 koni. W Iz-
bie Senatorskiej większością 17 głosów prze-
ciw 7, przyjęto projekt już przyjęty w Izbie
Poselskiej, użycia czyli pożyczania na potrze-
by kraju, depozytów Instytutowych; uchwa-
lono oraz iż Hrabia *Olizar* jako Poseł Woje-
wództwa *Wołyńskiego* ma być przyjęty. Na
onegdajszem posiedzeniu Izby połączonych przy-
jęto projekt, złożenia teraz podatków ofiary,
i innych z roku następnego. — Wczoraj wie-
czorem niektórzy głosili że *Feldmarszałek Dy-
bicz* chociaż był bardzo chory, lecz żyje, a
jakiś inny Generał umarł w *Puttushku*; dziś a-
toli odebraliśmy list od znakomitej osoby, za-
pewniający że *Feldmarszałek* dnia 11 b. m.
w *Kleczowie* pod *Puttusktem* umarł dostawszy
cholery. Donoszą oraz że Hrabia *Alopeus*
Ambasador Rosyjski w *Berlinie* umarł tak-
że z powodu *cholery*. — W Izbie Senatorskiej
zawieszono *Pogonię Wielkiego X. Litewskiego*.
— Deputowany *Szaniecki* podał projekt aby
każdy Polak mogący dźwigać oręż, uzbroić
się niezwłocznie i należał do *Pospolitego ru-
szenia*. Tylko starce, dzieci i kobiety zosta-
ną przy domowych ogniskach a reszta ludno-

ści zabrawszy z sobą potrzebną żywność na wozy z zaprzęgiem wołowym, udadzą się przeciw nieprzyjacielowi.

Gazeta Hamburgska donosi że już dawniej było życzeniem gabinetu Angielskiego pomódz walecznym Polakom. Według wiarogodnych wiadomości które niedawno odebrano, już posłali Anglicy do *Petersburga* w celu wejścia w układy z gabinetem Rosyjskim względem bytu *Polski*, i z tego względu odwołała się *Anglja* do dworu *Wiedeńskiego* który zapewnił Polakom byt polityczny, spodziewać się przeto należy że ten sprawiedliwy wniosek *Anglii*, znajdzie posłuchanie u Cesarza *Mikołaja*. — Donoszą z *Królewca* że *Kretynę* znowu odebrali powstańcy *Żmudczy* wypędzwszy z tego miasta wojsko Rosyjskie. — Pewna znakomita Dama *Angielska* bawiąca w *Parryżu*, złożyła komitetowi *Polskiemu* znaczną sumę na wsparcie Polaków. — Gazeta rządowa *Pruska* donosi że *Kalwarię* zajęło wojsko *Polskie* połączywszy się z *Litewskimi* powstańcami. — *Dybicz* doniósł między innemi w raporcie swoim do Cesarza, że w bitwach nad *Narwią*, gwardja białą się walecznie z buntownikami utraciła 26 oficerów, 560 żołnierzy. Prócz tego najbardziej ucierpiał w tej zaciętej bitwie pułk Gwardji strzelców; między rannymi znajdował się Jenerał artylleryi gwardji *Sumarokow*, i Pułkownicy *Baszarutów*, *Moller* i *Ramsaj*. — Gazeta powszechna niemiecka umieściła nader rozsądne uwagi o działaniach wojennych wojska *Polskiego* od środka *Maia* aż do bitwy *Ostrołęckiej*; oddaje sprawiedliwość wszelkim rozporządzeniom Naczelnego wodza *Skrzyneckiego*, wymienia korzyści jakie *Polska* odniesie przez powstania w *Litwie* i na *Żmudzi*, i wyjaśnia liczne błędy *Feldmarszałka Dybicza*. — W czasie uczty danej w *Niedzielę* w *Saskim ogrodzie* przez

pułk *Iszy Gwardji Narodowej Warsz.* dla obrońców ojczyzny, gdy przy stole wśród żołnierzy śpiewano strofę: „Niezginie Polska, nie zginie, dopóki wy nas bronicie.“ Wojnicy ogólnie z zapałem wykrzyknęli: „Nie zginie! wierzcie nam, zaufajcie, nie zginie Polska póki was bronimy.“ Jak te ży dowodzą, że nasi mężni obrońcy równie są tklivemi na dowody uczuć obywatelskich, ile odważnemi w pokonywaniu wrogów. — Żołnierz z 5go pułku Strzelców pieszych (*Dzieci Warszawskich*), któremu Koledzy przyznali 1000 złotych ofiarowanych przez Obywatela *Kurca*, nazywa się *Michał Kożarski*. Jeszcze i 2gie zł: 1000 jest przeznaczonych przez tegoż zanego Obywatela dla wojownika, którego w następnej bitwie podadzą koledzy.

W szczegółowym raporcie o bitwie *Ostrołęckiej* d. 26 z. m. wymieniono, że strata nasza w tak morderczym boju nie mogła być małą; w zabitych wynosi 2 Jenerałów, 9 Oficerów wyższych, 39 oficerów niższych, i 1768 żołnierzy. Rannych oficerów wyższych 15, niższych 87, żołnierzy do 2000. Oprócz tego, brakuje kilkuset żołnierzy, którzy częścią przy wzięciu *Ostrołki* w niewolę się dostali, częścią zabłąkali się po lasach. Nieprzyjaciel plac boju zaśłał trupami, i to dowodzi, że wielką stratę poniósł, kiedy nieśmiały żądnych przedsiębrać attaków na tylną straż nasze dni następnych. Wojsko całe dało dowody świetnej waleczności, szczególnież Oficerowie, z poświęceniem się wszędzie przewodniczyli swoim oddziałom. Odznaczyli się w tym boju, Jenerałowie: *Pac*, *Matuchowski*, *Eubiński*, *Rybiński*, *Bogusławski*, Pułkownik *Langerman*, *Węgierski*, *Muchowski*, *Czołczyński*, *Mycielski*, Podpułko: artylleryi *Bem* dał świetne dowody męstwa; z kawalerji, pułki 4 i 5 strzel: koni, 2, 5 i 6 ułanów, stały z najzimniejszą krwią

po kilka godzin pod ogniem nieprzyjacielskim. Wódz Naczelny tak kończy ten raport. „Otwarcie powiadam, że można mi zarzucić, dla czego w nocy nie ściągnąłem korpusu Jenerała *Łubieński*, spaliwszy most na rzece *Narwi*, i zarzut ten nie byłby bez pewnej przyczyny; lecz z drugiej strony nie można zaprzeczyć, iż nieprzyjaciel debuszujący przez most na moje linje, nastręczył mi korzyści, które lubo nie bez strat bolesnych, zostały jednak osiągnięte tak dalece że nieprzyjaciel pomimo skupienia wszystkich sił swoich, niezdolał sforsować przejścia *Narwi*, ani nawet za wojskiem naszym nie ośmielił się postępować.

Nekrolog. — J komuż należeć się będzie, wdzięczność ziomków wspomnienie, jeżeli nie tym którzy w najtrudniejszych ojczyzny przygodach poświęcali jej usługom, zdrowie, siły, wszystkie zdolności swoje. Takim to mężem był weszły wczoraj *J.W. Alexander Hrabia Bniński* Senator Królestwa Polskiego. W pierwszej zaraz młodości poświęcił się zawodowi rycerskiemu i od r. 1807 aż do 1814 wszystkie koleie krwawe tych wojen i rzeź nad *Berezyną* i głód i ciężkie srogich niebios szarugi, cierpliwe ze sławą i approbacją Wodzów swoich przeszedł. Mężny w boju, posłuszny Wodzom, w radach narodowych światły, gorliwy, niespracowany, stronił on zawsze od tych niespokojnych duchów, co siejąc podejrzenia, niezgody, zawiści, tak szkodliwemi są sprawie publicznej. W czasie wybuchnienia powstania naszego znajdował się *A. Bniński* w dobach żony swej w Litwie; na odgłos ten, żądza w tak krytycznych kolejach służenia ojczyźnie swej, połączenia się z współbracią, zamknęły oczy jego, na wszystkie niebezpieczeństwa straty jakie go niezawodnie czekały. W najstroższe Styczniowe mrozy, w największe śniegów zawały, sam piechoto szedł

3 mile do granicy i przeszedł ją szczęśliwie. Za przybyciem do stolicy, niełatwy urząd, najtrudniejszy, przyjął na siebie opatrywania wojska w żywność i wszystkie jego potrzeby. Ten tylko obowiązku takiego może osądzić mozoły, kłopoty i prace, kto zbliżka patrzył na nie. Niemordowanym był *ś.p. Bniński* w gorliwej troskliwości swojej. Lecz cóż w nagrodę za nie odebrał? cierpkie zaskarżenia i zarzuty. Zamiast wzgardzenia niemi, żywiej niż przysłało na męża w sumieniu swem czystego, przyjął miotane na siebie czernidła, i to było początkiem choroby jego, powiększyło je zaziębienie, gdy w sprawach obowiązków swoich słotnym i zimnym wieczorem iędził za żywnością i kołmi. Ciężka natychmiast opanowała go niemoc, wkrótce znikła nawet ratunku nadzieja. Już przed skonaniem myślał jeszcze o losach Ojczyzny naszej, nie tak ia się lękał, mówił on, ostrza oręża Moskiewskiego, iak domowych rozdwoień, zawiści i pokątnych pöszeptów. Boże ustrzeż nas od niebezpiecznych ich skutków, miłą Ojczyznę naszą! Te były ostatnie słowa Jego, wysłuchaj ich o Boże.

J. U. N.

(Ar: nad.) Za najświetniejszy poczytuemy obowiązek publicznie złożyć dzięki *WJPani Franciszce Nixdorf* Wdowie przybyłej z *Ptu Czerskiego*, która od 25 Lutego r. b. ciągle niezmordowanej ku nam troskliwości dała dowody. Spędzać dni całe na usługach niebezpiecznych, niezrażać się niebezpieczeństwem, którem grożą tak licznie dziś panujące zaraźliwe choroby, jest to poświęcenie się nadzwyczajne, jest to prawdziwy heroizm i miłość bliźniego. Niech to nieobraża skromności Twojej Szanowna Pani, dosyć masz nagrody w własnem przekonaniu i wdzięcznych sercach naszych, jednak podaliśmy do publicznej wiadomości Szanowne Jmie Twoie, aby

Ci w braku innych chociaż ten zbyt słaby dowód okazać naszej wdzięczności. — *Żołnierze ranni z oddziału 1go w Szpitalu na Nowym świecie w domu Jasińskiego.*

Jenerał Gubernator M. S. W. Zawiadamiam że tylko żony wojskowych wszelkiego stopnia należących do korpusów niżej wymienionych mają prawo do otrzymania kwater w Warszawie to jest: Oficerów Sztabu głównego, Kwatermistrzostwa ieneralnego, Korpusu Inżynierów, Batalionu Saperów, Artyllerji rezerwowej, Pułku 4 piechoty liniowej, Korpusu pociągu. Żony Audytorów, Lekarzy wojskowych, Kommissarzy wojskowych i ich Adjunktów, oraz wszystkich Urzędników wojskowych przydzielonych nie do pułków, lecz do korpusów, mieć będą prawo do kwater tam, gdzie sztaby dywizji, do których ich mężowie są przywiązani, wyznaczone mają zakłady. Wszystkie przeto żony wojskowych wszelkiego stopnia nie należących do korpusów wyżej wymienionych, zechcą się zawczasu w Sztabie placu dowiedzieć dokąd udać się mają, gdyż od 1 Lipca, tym tylko kwatery wydane zostaną które stosownie do powyższego oznaczenia mają prawo, wszelkim zaś innym pod żadnym pozorem udzielone nie będą — Za Gubernatora, Vice Gubernator Pułko: *L. Kamiński.*

DONIESIENIA.

Dyrektor Mennicy Królestwa Polskiego. Podać do wiadomości że dnia 21 Czerwca r. b. we Wtorek o godzinie 3 po południu odbędzie się w Mennicy licytacja na dostawienie 25 kamieni nowej wagi Oliwy do smarowania machin, vadium iest 100 złp.; osoba najtaniej dostawy podejmująca się pierwszeństwo będzie miała sobie przyznane. Warunki licytacji w Biórze Mennicznym są do przeczytania.

Bieńkowski.

Dnia 15 Maia zgubiony został w Saskim ogrodzie ROZKAZ przez Jenerała Dwernickiego wydany Podporucznikowi Jurkiewiczowi, na którym wiele zależy; uprasza się znalazcę, o złożenie tegoż w Drukarni Kurjera Warsz. za nagrodą Rubla lub więcej, jeżeli tego żądać będzie.

Przy ulicy Nalewki Nro 2415, blisko Mostowskich pałacu, są 2 LOKALE z kilku pokoi składające się, ogród, stajnia wozownia, do naiecia od Sgo-Jana r. b.

Po Janie Janowskim z polecenia praesidji Trybunału Cywil. Wdztwa Mazow: przed podpisany Reientem sprzedawane będą wszelkie ruchomości iako to: preciosa, zegarki, srebra, odzież, bielizna, pościel, meble, miedź, mosiądz, porcelana, fajans i inne sprzęty domowe d: 22 Czerwca r. b. o godzinie 3 z południa i następujących przy ulicy Rynek Nowego-Miasta pod Nrem 350. za gotowe pieniądze natychmiast płacić się mające.

Stanisław Truszczyński, Reient.

W domu Nro 413 Lit: T, przy ogrodzie Saskim za żelazną bramą, 2 LOKALE na Iem piętrze, każdy z 8miu pokoi, z stajnią i wozownią; iedna na dole 5ciu pokoi, z stajnią i wozownią, od Sgo-Jana do wynajęcia.

Dnia 11 b. m. skradzioną została KLACZ kara, lewa zadnia noga pod pięciną białą, lat 7, na grzbiecie nadpsuta, przez Jezertera Rossyj: zostającego w służbie u Sztabu Lekarza pułku 4 ułanów. Ktoby o niej doniósł do domu Flintowej przy ulicy Elektoralfnej Nro 794. Lit: A. do korzennego sklepu, otrzyma nagrody złp: 20.

TRZY POKOJE na Krakowskim Przedmieściu na 2em piętrze pod Nro 366, obok kościoła XX. Bernardynów, są do wynajęcia każdego czasu.

KWIT na vedjum zł. 60, do konsensu na synk trunków krajowych, pod d. 9 Lipca 1822 roku Nro 974. dla Jana Duczyńskiego wydany, zaginął. Uprasza się znalazcy w którego raku takowy zostaje, aby raczył złożyć do Drukarni Kurjera Warszaw: gdyż kwit prawemu właścicielowi służy:

Podać do publicznej wiadomości, iż efekta prawie zaigte, iako to: kanapy, krzesła, komody, łóżka, stoliki, szafy, i t. p. tu w Warszawie przy ulicy Twardej pod Nro 1083 i przy ulicy Bagno pod Nro 1244 w d. 20 Czerwca r. b. z rana o godzinie 11 przez publiczną licytacją za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Jan Kanty Batogowski, K. S.

Służąca opatrzona w zaszczytne świadectwa służby, mając potrzebę udania się do miasta Kalisza w interesie familyjnym, ofiaruje swe usługi państwu tamże iadącym przez czas podróży, lub też i nadal, stosownie do życzenia. Wiadomość u właściciela domu Nro 1247. przy ulicy Nowy-świat.

Dziś rano ciepła stopni 10. Wczoraj w połud: 16.

TEATR ROZMAITOŚCI. Jutro *Florek i Wua-szek z Ukrainy.*